

Biuletyn Informacji Publicznej Akademia Pedagogiki Specjalnej im. Marii Grzegorzewskiej

Adres artykułu: <https://bip.aps.edu.pl/arttykul/92-8525-patronka>

Patronka

Maria Grzegorzewska (1888 - 1967)

Pedagog specjalny, tyflopsycholog, tyflopedagog. Studiowała w Międzynarodowym Fakultecie Pedologicznym w Brukseli (1913-1914), doktorat uzyskała na Uniwersytecie Paryskim (Sorbona) w 1916 r. za rozprawę: "Studium na temat rozwoju uczuć estetycznych - badania z zakresu estetyki eksperymentalnej przeprowadzone wśród uczniów szkół brukselskich". Po powrocie do Polski (1919) pracowała w Ministerstwie Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego zajmując się sprawami szkolnictwa specjalnego. W latach 1922-1967 kierowała Państwowym Instytutem Pedagogiki Specjalnej, a w latach 1930 - 1935 - Państwowym Instytutem Nauczycielskim. Przewodniczyła Sekcji Szkolnictwa Specjalnego Związku Nauczycielstwa Szkół Powszechnych (Związku Nauczycielstwa Polskiego) (1924 - 1965). Założyła "Szkołę Specjalną" i kierowała nią w latach 1924 - 1967. W latach -1958-1960 była profesorem Katedry Pedagogiki Specjalnej UW, pierwszej uniwersyteckiej katedry pedagogiki specjalnej w Polsce, powołanej dla Niej ad personam.

Maria Grzegorzewska jako pierwsza w Polsce podjęła systematyczne badania nad zagadnieniami pedagogiki niepełnosprawnych, stworzyła jej podstawy. Wychodząc z założenia, że człowiek jest psychofizyczną jednością, wysunęła tezę globalnego ujęcia odchyleń od normy; rozwijała zagadnienia kompensacji w rewalidacji niepełnosprawnych (teoria dynamicznych układów strukturalnych). W sposób pogłębiony zajmowała się tyflopedagogiką i tyflopsychologią, a także zagadnieniami pracy z osobami głuchoniewidomymi (głuchociemnymi), była m.in. naukową opiekunką rewalidacji głuchoniewidomej Krystyny Hryszkiewicz. Interesowała się problemami wszystkich subdyscyplin pedagogiki specjalnej. Wyniki tych prac znalazły uogólnienie w pierwszych polskich próbach pełnego wykładu na temat teorii i praktyki pracy z niepełnosprawnymi ("Szkolnictwo Specjalne" (W:) "Encyklopedia Wychowania" 1938 oraz "Pedagogika Lecznicza. Skrypt wykładów" 1952/53).

Osiągnięcia Marii Grzegorzewskiej w zakresie pedagogiki specjalnej są nie do przecenienia. Była pierwszą osobą w Polsce, która profesjonalnie zajęła się tą problematyką, uzyskując sukcesy zarówno w pracach teoretycznych, jak i

praktycznych (np. dostosowanie metody ośrodków zainteresowań O. Decroly"ego do warunków polskiej szkoły specjalnej - tzw. metoda ośrodków pracy).

Maria Grzegorzewska za najistotniejsze swoje osiągnięcia uważała prace związane z kształceniem nauczycieli. Niejednokrotnie podnosiła zagadnienia deontologii nauczycielskiej uznając, że powodzenie procesu dydaktyczno-wychowawczego jest uzależnione przede wszystkim od nauczyciela. Temu pogładowi dawała wielokrotnie wyraz, najpełniej w "Listach do młodego nauczyciela" (1947-1961). Przedstawiła w nich sylwetkę nauczyciela - dobrego Człowieka, bogatego wewnątrznie, osoby obdarzonej charyzmatem, zdolnościami empatycznymi, umiejętnością "współbrzmienia" ze swoimi podopiecznymi. O ile teoretyczne osiągnięcia Grzegorzewskiej mają już dzisiaj - co zrozumiałe - w dużej części wartość historyczną, to Jej przemyślenia na temat "nauczyciela doskonałego" są nadal aktualne. Wynika to z faktu, że Grzegorzewska sama była osobowością charyzmatyczną, wzorcem etycznym dla wielu ludzi. Główne publikacje: "Psychologia niewidomych" (Naukowe Towarzystwo Pedagogiczne 1930); "Listy do młodego nauczyciela" (NK, PZWS. Cykl I-III, 1947-1961); "Pedagogika lecznicza. Skrypt wykładów" (IPS, 1952/53).« (Cytat z opracowania W. Gasika).

Metryczka

Odpowiedzialny za treść:	Administrator
Wytworzył:	Administrator
Data utworzenia:	11.09.2019
Opublikował w BIP:	Tomasz Piotrowski
Data opublikowania:	11.09.2019 22:14
Liczba wyświetleń:	33